

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 45ο ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008

Ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυρας Νικήτας

Ὁ Ἅγιος Νικήτας πού τιμήθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας μέ τόν τίτλο τοῦ μεγάλου μάρτυρα ἔζησε στά χρόνια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (274-337 μ.Χ.). Ἦταν ἀπό τό γένος τῶν Γότθων, γένος σκληρό καί βάρβαρο πού κατοικοῦσε στόν ποταμό Ἴστρο (τόν σημερινό Δούναβη). Παρά τό γεγονός ὅτι ὁ Ἅγιος ἀνατράφηκε σέ ἕνα βάρβαρο περιβάλλον μέ ἀπάνθρωπα ἤθη, ὁ χαρακτήρας του ἦταν ξεχωριστός καί διακρινόταν γιά τήν εὐγένεια τῆς ψυχῆς του.

Ἀπό παιδί ὁ Νικήτας δίδαχθηκε τή χριστιανική πίστη ἀπό ἕνα ἅγιο ἄνδρα, τόν Μητροπολίτη τῶν Γότθων Θεόφιλο, ὁ ὁποῖος στήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο τῆς Νίκαιας (325 μ.Χ) ὑπῆρξε ἕνας ἀπό τούς μεγαλύτερους ὑπερασπιστές τοῦ «Ὁμοουσίου», δηλαδή τῆς ὀρθῆς πίστεως ὅτι ὁ Χριστός ἔχει τήν ἴδια (θεϊκή) οὐσία-φύση μέ τόν Θεό Πάτερα. Ἐκεῖνος μετέφρασε τήν Ἁγία Γραφή ἀπό τά ἑλληνικά στά Γοτθικά. Ὁ Θεόφιλος ὑπενθύμιζε στόν Νικήτα τά λόγια τοῦ Ἀποστ. Παύλου: «Μένε ἐν οἷς ἔμαθες... ἀπό βρέφους τά ἱερά γράμματα-

τα οἶδας, τά δυνάμενά σε σοφῖσαι εἰς σωτηρίαν διά πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Δηλαδή μένε ἀκλόνητος σ' ἐκεῖνα πού ἔμαθες... Ἀπό

μικρό παιδί γνωρίζεις τήν Ἁγία Γραφή καί τά ἱερά γράμματα, πού μποροῦν νά σοῦ μεταδώσουν τήν ἀληθινή σοφία, πού ὀδηγεῖ στή σωτηρία μέσω τῆς πίστεως στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἔτσι καί ἔγινε.

Τό γένος τῶν Γότθων λόγω κάποιων διαφωνιῶν πού εἶχε, χωρίστηκε σέ δύο παρατάξεις: α) τοῦ Φριτιγέρνη πού ἦταν Χριστιανός καί εἶχε ὡς ἔμβλημα στό στρατεύμα του τόν Τίμιο Σταυρό καί β) τοῦ Ἀθηναρίχου πού ἦταν ἄπιστος.

Σέ μιᾶ μάχη πού ἔγινε στόν Ἴστρο ποταμό ὁ Ἀθηνάριχος καί οἱ στρατιῶτες του νικηθήκαν ὀλοκληρωτικά ἀπό τόν Φριτιγέρνη. Ὁ Ἀθηνάριχος εἶχε μεγάλο μῖσος ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, ἀλλά θύμωσε

πολύ περισσότερο ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ Νικήτας κηρύττει τήν εὐσέβεια καί ὅτι πολλοί πίστευσαν στόν Χριστό μέ τή διδαχή του. Κάποια μέρα ἦλθαν ξαφνικά οἱ στρατιῶτες ἐκεῖ πού δίδασκε ὁ Ἅγιος, τόν ἀπήγαγαν μέ

τή βία και τόν δόγησαν στον τοπάρχη Ἀθηνάριχο. Ὁ Ἅγιος ὄχι μόνο δέν φοβήθηκε τόν τύραννο πού τόν ἀπειλοῦσε πώς θά τόν θανατώσει ἂν δέν παύσει νά ὀμιλεῖ γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλά μέ παρρησία ὁμολόγησε: «Εἶμαι Χριστιανός καί προτιμῶ τὸ θάνατο παρά νά ἀρνηθῶ τὸ γλυκύτατο ὄνομα τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, τόν ὁποῖο ὁμολογῶ ἐνώπιόν σας Θεόν ἀληθινόν. Εἶμαι δέ ἔτοιμος νά χύσω τὸ αἷμα μου γιά τὴν ἀγάπη του...τούς δέ θεούς σας, τούς θεωρῶ μύθους καί τούς ἀποστρέφονται...».

Ἀκούγοντας τὰ παραπάνω ὁ Ἀθηνάριχος διέταξε τούς στρατιῶτες του νά τόν χτυπήσουν ἀλύπητα μέχρι θανάτου. Ἐκείνοι μέ τή σειρά τους τοῦ ἐπιτέθηκαν μέ πέτρες καί ξύλα, τοῦ ἔσπασαν τὰ κόκαλα μέ τόν πύο φρικτό τρόπο καί ἔτσι ὁ Ἅγιος ἔλαβε τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου. Ἀλλά τὸ μίσος τους ἦταν τόσο, ὥστε δέν ἀρκέστηκαν στά βασανιστήρια αὐτά, ἀλλά ἔριξαν τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου στή φωτιά μαζί μέ σώματα ἄλλων Ἁγίων πού καί ἐκεῖνοι ὁμολόγησαν τὴν πίστη τους στον Χριστό. Ἡ φωτιά ὅμως σε-

βάστηκε τὰ λείψανά τους καί δέν κήκαν τελείως.

Κάποιοι χριστιανὸς ἀπὸ τὴ Μοψουεστία πού ὀνομαζόταν Μαρριανός πῆγε νύκτα ἐκεῖ πού ἦταν τὰ μισοκαμμένα λείψανα τῶν Ἁγίων καί στήν προσπάθειά του νά ξεχωρίσει τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Νικήτα ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα, ὁ Θεὸς πάλι ἔδειξε τὴ χάρι μέ τὴν ὁποία τίμησε τόν Ἅγιο. Ἐνα φωτεινὸ ἀστέρι, ὅπως ἐκεῖνο τῆς Βηθλεέμ τὸ βράδυ πού γεννήθηκε ὁ Σωτήρας μας Ἰησοῦς Χριστός, πῆγε καί στάθηκε πάνω ἀπὸ τόν Ἅγιο Νικήτα. Πῆρε τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου καί στον τόπο ἐκεῖνο ἔχτισε Ναὸ πρὸς τιμὴν του. Ὁ Ναὸς αὐτὸς ἦταν μιὰ δευτέρα «προβατική κολυμβήθρα», ἀφοῦ ἐκεῖ ὁ Ἅγιος ἔκανε πολλὰ θαύματα, θεράπευε ἀρρώστους, δαιμονισμένους κ.λ.π.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὸν Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Νικήτα καί τούς ἄλλους μάρτυρες πού μαρτύρησαν μαζί του στίς 15 Σεπτεμβρίου.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Κουτσουρά

Οἱ ἀπορίες μας

-Τί ἦταν τὸ φῶς τῆς Μεταμορφώσεως;

-Στὸ ὄρος Θαβῶρ ὁ Χριστὸς μεταμορφώθηκε, δηλαδή ἄλλαξε μορφή, καί φανέρωσε τὴ «δόξα» τῆς θεότητάς του. Ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ φανερώθηκε στή Μεταμόρφωση μέ τὸ ἄκτιστο φῶς, τὸ ὁποῖο δέν ἔχει καμία σχέση μέ τὸ φυσικὸ φῶς. Εἶναι ἄκτιστο, δηλαδή δέν δημιουργήθηκε κατὰ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ ὑπερφυσικὸ καί αἰώνιο φῶς, οἱ ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, ὀνομάζονται ἀκόμη φῶς, δόξα, βασιλεία, δύναμη καί ἀγάπη.

Ὅλο του τὸ σῶμα ἀκτινοβολοῦσε θεῖο φῶς καί τὰ ρούχα του εἶχαν γίνει ἄσπρα καί

ἀστραφτερά, σάν τὸ χιόνι. Οἱ τρεῖς μαθητές, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης καί ὁ Ἰάκωβος, εἶδαν μαζί μέ τὸν μεταμορφωμένο Κύριο καί δύο ἄνδρες ὀλόλαμπρους, τὸν Μωσὴ καί τὸν Ἥλια, νά συζητοῦν μαζί του γιά τον σταυρικό θάνατο του πού θά συνέβαινε στά Ἱεροσόλυμα.

Ὁ Χριστὸς ἄφησε νά φανεῖ στὸ ὄρος Θαβῶρ λίγη ἀπὸ τὴ θεϊκὴ δόξα του, ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ ἄκτιστο φῶς πού εἶχε ὡς Θεός, πρὶν τὸ Πάθος καί τὴ Σταύρωση, γιά νά φανερωθεῖ ἡ θεότητά του καί νά πάρουν δύναμη οἱ μαθητές του. Ἔδειξε ἔτσι ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς πού ἔβλεπαν, ἔκρυβε μέσα του τὸν Θεό. Καί παρότι κανένα κτίσμα δέν μπορεῖ νά γνω-

γνωσθεῖ τὸν Θεό, ἔδειξε ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς πού ἔβλεπαν, ἔκρυβε μέσα του τὸν Θεό. Καί παρότι κανένα κτίσμα δέν μπορεῖ νά γνω-

ρίσει τήν οὐσία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι «ἀπρόσιτη» καί «ἀμέθεκτη», ἔδωσε τή δυνατότητα στους ἀνθρώπους νά τόν γνωρίσουν μέσα ἀπό τίς θεῖες ἐνέργειές του, πού εἶναι «μεθεκτές», δηλαδή προσιτές. Καί ὅταν εἶδαν στή λάμψη τοῦ προσώπου τοῦ δασκάλου τους τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως, γνώρισαν τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί πῆραν μιὰ

πρόγευση πῶς θά εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι πού θά πιστέψουν στό Χριστό στήν ἄλλη ζωή. Τήν ἡμέρα τῆς Δεύτερης Παρουσίας τοῦ Κυρίου ὁλος ὁ κόσμος θά ἀλλάξει ριζικά καί οἱ δίκαιοι θά μεταμορφωθοῦν. Γεμάτοι φῶς καί χάρη θά βγοῦν νά ὑποδεχθοῦν τόν Κύριο καί τή Βασιλεία του.

Ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη - Ὁ Προφήτης Ἰερεμίας

Παρά τούς ἀγῶνες καί τή διδασκαλία τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα οἱ Ἰουδαῖοι δέν ἔδειχναν σημάδια μετάνοιας καί ἐπιστροφῆς. Ἔτσι ὁ Θεός κάλεσε νέο προφήτη, τόν 24χρονο Ἰουδαῖο Ἰερεμία, πού προερχόταν ἀπό ἱερατική οἰκογένεια. Εἶχε γεννηθεῖ γύρω στά 650 π.Χ. στήν κωμόπολη Ἀναθῶθ, βορειανατολικά τῆς Ἱερουσαλήμ. Γνωρίζοντας τό βαρῦ ἔργο πού θά ἀναλάμβανε, προσπάθησε νά ἀποφύγει τήν κλήση μέ τή δικαιολογία ὅτι ἦταν πολύ νέος καί ὅτι δέν ἤξερε νά κηρύττει. Ὁ Θεός ὅμως τοῦ ἀπάντησε: «Μή λές πῶς εἶσαι ἀκόμα πολύ νέος. Πήγαινε σέ ὅλους ὄσους θά σέ στείλω, καί πές ὅτι σέ διατάζω. Μή φοβᾶσαι κανέναν, γιατί εἶμαι μαζί σου γιά νά σέ προστατεύω». Ὅπως διηγεῖται ὁ προφήτης, ὁ Θεός τόν κάλεσε γιά νά διδάξει τόν λαό, ἀφοῦ ἄπλωσε τό χέρι του σ' αὐτόν, ἄγγιξε τό στόμα του καί τοῦ εἶπε: «Νά, ἐγώ ἔβαλα στό στόμα σου τά λόγια μου. Σέ ἔκανα σήμερα προφήτη γιά νά κηρύξεις στά ἔθνη καί στά βασιλεία» (Ἱερ. 1,90).

Ὁ Ἰερεμίας ἔδρασε σέ μιὰ ἐποχή δραματική γιά τήν ἱστορία τοῦ Νοτίου Βασιλείου, στίς παραμονές δηλαδή τῆς βαβυλωνῆας αἰχμαλωσίας.

Ὁ βασιλιάς Ἰωσίας βρῆκε τήν εὐκαιρία νά ἀπομακρύνει ἀπό τή λατρεία ὅλα τά εἰδω-

λολατρικά στοιχεῖα πού εἶχαν εἰσαγάγει κατά καιρούς οἱ προκάτοχοί του, παρασυρμένοι ἀπό τούς ἰσχυροῦς συμμάχους τους. Κατέστρεψε τά θυσιαστήρια, γκρέμισε τά ποικίλα εἰδωλα καί ὀργάνωσε τή λατρεία μέ βάση τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰερεμίας ἔβλεπε θετικά τήν προσπάθεια τοῦ Ἰωσία, πίστευε ὅμως ὅτι δέ θά εἶχε σταθερά ἀποτελέσματα. Ἡ ὑπερβολική τυπολατρεία στό Ναό, δηλαδή ἡ προσκόλλησις στους τύπους μέ ἀποτέλεσμα νά χάνεται ἡ οὐσία, ἡ τυραννία τῶν ἀρχόντων, ἡ κερδοσκοπία τῶν ἱερέων, τά ψέματα τῶν ψευδοπροφητῶν καί οἱ ἄνομοι πράξεις τοῦ λαοῦ ἦταν συμπτώματα, πού ἔδειχναν τήν ἁμαρτία πού θά ἐπικρατοῦσε. Αὐτή δέν μπορούσε νά ἐξαλειφθεῖ μέ ἀπαγορεύσεις καί μέ ὅποιαδήποτε ἐξωτερική μεταρρύθμιση στή λατρεία. Ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, κατά τόν προφήτη, βρῖσκεται στή μετάνοιά του.

Μιά μέρα ὁ Ἰερεμίας ἔπρεπε νά πάει στό σπίτι κάποιου ἀγγειοπλάστη. Ὁ ἀγγειοπλάστης καθόταν στόν τροχό καί ἔπλαθε ἕνα ἀγγεῖο. Ὅμως χάλασε τό ἀγγεῖο καί τότε αὐτός ξανάφτιαξε ἀπ' τόν πηλό ἄλλο ἀγγεῖο καί τοῦ ἔδωσε τή μορφή πού ἤθελε ὁ ἴδιος. Τότε ὁ

Θεός εἶπε στόν Ἱερεμία: «Δέν μπορῶ τάχα νά σᾶς μεταχειριστῶ ὅπως μεταχειρίζεται αὐτός ὁ ἀγγεοπλάστης τόν πηλό μέ τά χέρια του; Ἔτσι εἶστε καί ἐσεῖς στά δικά μου χέρια. Πές λοιπόν στόν λαό: “Ἄν ἀλλάξουν καί διορθώσουν τή συμπεριφορά καί τίς πράξεις τους, θά τούς βοηθήσω”» (Ἱερ. 1,18).

Ἡ ἔμμονή τῶν Ἰουδαίων στό κακό, πού τούς ὀδηγοῦσε στήν καταστροφή, τόν γέμιζε μέ πίκρα καί ἀπογοητευση. Μέ ὀδύνη θρηνοῦσε γιά τή σκληροκαρδία τους. Τό αὐστηρό κήρυγμα τοῦ Ἱερεμία ἀντί νά ἀφυπνίσει τούς Ἰουδαίους καί νά τούς κάνει νά δοῦν τήν πραγματικότητα, τούς ἄφησε ἀδιάφορους. Οἱ ἄρχοντες ἔδειξαν τίς ἐχθρικές διαθέσεις τους ἀπέναντι του. Γιά νά τοῦ κλείσουν τό στόμα, τοῦ ἀπαγόρευσαν νά μιλάει στόν ναό, ἔκαψαν τίς προφητεῖες του, προσπάθησαν νά τόν δηλητηριάσουν, δύο φορές τόν ἔκλεισαν στή φυλακή, ἀφοῦ πρῶτα τόν μαστίγωσαν.

Ἀλλά καί ἀπό τή φυλακή δέν ἔπαψε νά προειδοποιεῖ τούς συμπατριῶτες του ὅτι, ἂν δέν συνειθοῦν, δέν πρόκειται νά ἀποφύγουν τήν καταστροφή. Ἡ ἱστορία διακαίωσε τόν Ἱερεμία. Ἀμέσως μετά τό θάνατο τοῦ Ἰωσία ὁ λαός ἐπανῆλθε στήν εἰδωλολατρία, ὥσπου τό 586 π.Χ. ὁ Βαβυλώνιος μονάρχης Ναβουχοδονόσορ Β΄ κατάρκτησε τό Νότιο Βασίλειο, κατέστρεψε τήν Ἱερουσαλήμ, πυρπόλησε τό Ναό τοῦ Σολομώντος καί πήρε τά σκεύη του. Συνέλαβε τόν βασιλιά, σκότωσε μπροστά του τούς γιούς του, τόν τύφλωσε καί τόν ὀδήγησε

αἰχμάλωτο μαζί μέ τόν μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ στή Βαβυλώνα. Ὁ Ἱερεμίας ἀναγκάστηκε νά καταφύγει στήν Αἴγυπτο, ὅπου σύμφωνα μέ μιᾶ παράδοση, λιθοβολήθηκε ἀπό τούς ἴδιους τούς Ἰουδαίους, ἐπειδή καί ἐκεῖ συνέχισε νά τούς ἐλέγχει γιά τήν εἰδωλολατρία τους.

Ὅμως ὁ Προφήτης δέν ἄφησε τόν λαό χωρίς ἐλπίδα, ἀλλά μετέφερε ἕνα μήνυμα τοῦ Θεοῦ πῶς ἡ δοκιμασία πού ἔρχεται θά περάσει: «Θά ἔρθουν μέρες, λείει ὁ Κύριος, πού θά συνάψω νέα Διαθήκη μέ τούς Ἰσραηλίτες. Δέν θά εἶναι σάν τή Διαθήκη πού ἔκανα μέ τούς πατέρες τους, τότε πού τούς πήρα ἀπό τό χέρι καί τούς ἀπελευθέρωσα ἔξω ἀπό τήν Αἴγυπτο, γιατί αὐτοί δέν ἔμειναν πιστοί στή Διαθήκη καί ἐγώ τούς παραμέλησα. Αὐτή θά εἶναι ἡ νέα συμφωνία: “Θά βάλω τόν νόμο μου μέσα στό νοῦ τους καί θά τόν γράψω στίς καρδιές τους. Ὅλοι τους, μικροί καί μεγάλοι, θά μέ γνωρίζουν. Θά συγχωρήσω τίς ἀδικίες τους καί θά ξεχάσω ἐντελῶς τίς ἀμαρτίες τους”» (Ἱερ. 38, 31-34).

Ἔτσι ὁ Ἱερεμίας διαβεβαίωσε ὅτι ὁ Θεός θά ἀνοίξει μιᾶ νέα ἐποχή στή σχέση Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τήν «Καينὴ Διαθήκη», πού δέν θά εἶναι γραμμένη σέ πέτρινες πλάκες, ἀλλά στή συνείδηση καί τήν καρδιά τους, προφητεύοντας ἔτσι τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας, πού θά περιλαμβάνει ὅλο τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Κόσμος: στολίδι

1 Σεπτεμβρίου: Ἡμέρα προστασίας τοῦ περιβάλλοντος

Ὁ κόσμος γύρω μας ἀποτελεῖ ἕνα καθημερινό θαῦμα, ἀρκεῖ νά παρατηρήσουμε τήν ποικιλία τῶν εἰκόνων, τῶν χρωμάτων, τῶν ἡχῶν, τῶν μυρωδιῶν καί τῶν γεύσεων, πού ὑπάρχουν χάρη στή θαυμαστή πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τά γεράνια μιᾶς γλάστρας, τό χαμομηλάκι πού φυτρώνει σέ μιᾶ γωνιά τῆς αὐλῆς μας, τό κελαίδισμα ἑνός πουλιοῦ, τά κατακόκκινα μήλα πάνω στό τραπέζι μας

ἢ τά ἑκατομμύρια ἀστεριῶν καί γαλαξιών πού ἄρμονικά κινοῦνται χωρίς νά συγκρούονται μεταξύ τους, μάς ὀδηγοῦν στόν Δημιουργό Τριαδικό Θεό.

Τό κάθε φυτό καί τό κάθε ζῶο ἀποτελεῖ ἕνα ζωντανό θαῦμα. Γιά παράδειγμα μιᾶ μεγάλη ὀξιά ἔχει περίπου 350.000 φύλλα, τά ὁποῖα ἀπλωμένα σχηματίζουν τήν ἔκταση ἑνός γηπέδου ποδοσφαίρου. Ἀπό αὐτά

τά φύλλα σέ μιά ζεστή μέρα έξατμίζονται 300 λίτρα νεροῦ, γι' αὐτό νιώθουμε τέτοια δροσιά ὅταν καθόμαστε στὸν ἴσκιο τῆς. Μιά ὀξιά καθαρίζει κάθε χρόνο χίλια κιλά σκόνη καὶ τοξικά ἀέρια ἀπ' τὸν ἀέρα, περισσότερο δηλαδή καὶ ἀπὸ ἕνα καλὸ φίλτρο, καὶ παράγει καθημερινὰ ὀξυγόνο γιὰ νὰ ἀναπνεύουν καθαρὸ ἀέρα 20 παιδιά.

Ἐνα σπουργίτι φτερουγίζει 13 φορές τὸ δευτερόλεπτο, ὁ ξιφίας κολυπάει μέ ταχύτητα 90 χλμ. καὶ ὁ πάνθηρας τρέχει μέ 120 χλμ. τὴν ὥρα. Θαυμαστός εἶναι καὶ ὁ τρόπος πού ἀνακυκλώνεται τὸ νερό τῆς θάλασσας σέ πόσιμο ὥστε νὰ φτάνει γιὰ νὰ πίνουν ἄνθρωποι, τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ (μόνο τὸ 1/40 τοῦ νεροῦ τῆς γῆς εἶναι γλυκό). Ἔτσι ὁ ἥλιος μέ τίς θερμές ἀκτίνες του ἔξατμίζει τὸ νερό, ἀνεβαίνει ψηλά, σχηματίζει σύννεφα καὶ ποτίζει μέ τὴν πολυτιμὴ βροχὴ τῆ γῆ.

Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποτελεῖ τὸ κορυφαῖο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν ἐξουσία καὶ τὴν εὐθύνη τῆς φροντίδας καὶ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Εἶναι ἀπλὸς ἐπιστάτης, «ιερέας» τῆς δημιουργίας, καὶ ὄχι ἰδιοκτῆτης ἢ κυρίαρχος τῆς δημιουργίας, πού εἶναι γέννημα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός παρέδωσε στὸν ἄνθρωπο τὴν κτίση γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιεῖ γιὰ τίς ἀνάγκες του, ἀλλὰ μέ τρόπο μετρημένο καὶ λογικό. Κάθε φορά πού ὁ ἄνθρωπος κάνει κατάχρηση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματός του, καὶ ἐκμεταλλεύεται τὴ φύση ἀλόγιστα ἢ τὴ μολύνει καὶ τὴν καταστρέφει οἱ συνέπειες εἶναι ὀλέθριες: ὑπερθέρμανση τῆς γῆς, ξηρασία, ἐξαφάνιση τῶν εἰδῶν τοῦ φυτικοῦ καὶ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, τρύπα τοῦ ὄζοντος κ.ἄ.

Θὰ ἀναφέρουμε ἕνα χαρακτηριστικὸ πα-

ράδειγμα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτη, γιὰ νὰ δοῦμε μέ ποιὸ τρόπο οἱ Ἅγιοι ἀντιμετώπιζαν τὸ περιβάλλον καὶ τὰ δημιουργήματα. Ὅπως ἀναφέρει ὁ μεγάλος αὐτὸς σύγχρονος Ἁγιορείτης Ἅγιος, «μιά φορά, στὸν ἐξώστη τοῦ καταστήματος ἐμφανίστηκαν νυχτερίδες κι ἐγὼ ἔριξα πᾶν τους ζεστό νερό καὶ πάλι πολλὰ δάκρυα ἔχυσα γι' αὐτὸ κι ἀπὸ τότε ποτέ δέν προσβάλλω τὴν κτίση. Μιά ἄλλη φορά, πηγαινα ἀπὸ τὸ μοναστήρι πρὸς τὸ Παλαιὸ Ρωσικὸ καὶ εἶδα στὸ δρόμο ἕνα κομματισμένο φίδι καὶ κάθε κομμάτι του σφάδαζε καὶ λυπήθηκα ὅλη τὴν κτίση καὶ ἔκλαιγα πολὺ μπροστὰ στὸν Θεό». Ἐπίσης, ὅταν συνέβη νὰ πατήσει κατὰ λάθος μιά μύγα, ἔκλαιγε τρία μερόνυκτα «γιὰ τὴν σκληρότητά του ἀπέναντι στὴν κτίση».

Καὶ ἐξηγεῖ ὁ Ἅγιος τὴ στάση του αὐτῆ:

«Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διδάσκει τὴν ψυχὴ νὰ ἀγαπᾷ ὅλα ὅσα ζοῦν ἔτσι, ὥστε καὶ ἕνα πράσινο φύλλο τοῦ δέντρου δέν θέλει νὰ κόψει οὔτε νὰ πατήσει ἕνα ἄνθος τοῦ ἀγροῦ». Ἔτσι τὸ ἅγιο Πνεῦμα διδάσκει τὴν ἀγάπη γιὰ ὅλα καὶ ἡ ψυχὴ συμπάσχει μέ κάθε ὑπαρξη. Ἀγαπάει ἀκόμη καὶ τούς ἐχθρούς καὶ λυπᾶται ἀκόμη καὶ τὰ δαιμόνια, διότι ἐξέπεσαν ἀπὸ τὸ ἀγαθό». (Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Ἀρχιμ. Σωφρονίου, Ὁ ὁσίου Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης).

Ἡ Ἐκκλησία μεριμνᾷ, ἀγωνιᾷ καὶ πρωτοστατεῖ γιὰ τὴν προστασία τῆς κτίσης καὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Μάλιστα, ἡ Μητέρα Ἐκκλησία, τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο ἔχει καθιερώσει ἐδῶ καὶ χρόνια τὴν 1η Σεπτεμβρίου (ἀρχὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους) ὡς ἡμέρα ἀφιερωμένη στὴν προστασία τοῦ φυσικοῦ Περιβάλλοντος.

ἀντιστοίχιση

Ἀντιστοιχίστε σωστά τὴν κάθε λέξη τῆς πρώτης στήλης με ὅ,τι ταιριάζει ἀπὸ τὴ δευτέρα στήλη.

Ἀρχιερέας
Ἐφημέριος
Θαβώρ
Μωϋσῆς
Παναγία
Ἰουστινιανός
Μετάληψη
Ἀπόστολος Παῦλος
Κωνσταντινούπολη
Ἱεροσόλυμα
Παλαιά Διαθήκη
Ἅγιον Ὄρος

Μεταμόρφωση
Θεία Λειτουργία
Τιμία Ζώνη
Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο
Καλοὶ Λιμένες
Προφήτες
Ἅγια-Σοφία
Ἐνορία
Ἅγιο Φῶς
Ὠμοφόριο
Μονὴ Ἰβήρων
Δέκα Ἐντολές

Κατασκευὴ: ἀνεμόμυλος

Ἐλικά: Χαρτόνι διπλῆς ὄψεως, σέ χρώματα θαλασσὶ καὶ κόκκινο, χαρτί γλασέ ἄσπρο καὶ σκοῦρο μπλέ, δύο χάνδρες σέ φυσικὸ χρῶμα, μία σκοῦρα μπλέ καὶ μία θαλασσὶ, μία ὀδοντογλυφίδα, ἓνα χαρτονένιο ρολό, κόλλα καὶ μία χοντρή σακοράφα.

Τρόπος κατασκευῆς:

Ψαλιδίσετε τὸ ἄσπρο χαρτί γλασέ καὶ κολλήσετε τὰ κομμάτια γύρω γύρω στό ρολό. Ψαλιδίσετε καὶ τὸ σκοῦρο μπλέ χαρτί καὶ κολλήσετε τὰ κομμάτια στό πάνω καὶ στό κάτω τμήμα τοῦ ρολοῦ, μετέτοιον τρόπο ὥστε νά σχηματιστοῦν λωρίδες φάρδους ἕως 3 ἑκατοστά.

Στὴ συνέχεια κολλήσετε τὴν πόρτα στό κάτω μέρος τοῦ ρολοῦ. Μετὴν σακοράφα, κάνετε μία τρύπα στό ρολό, 1,5 ἑκατοστά ἀπὸ τὴν πάνω ἄκρη του. Διπλώστε τὰ δύο φτερά του μύλους, ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα, σταυρώστε τὸ ἓνα πάνω στο ἄλλο, κολλήστε τὰ μεταξύ τους καὶ ἀνοίξτε μιά τρύπα στό κέντρο τους. Περάστε τὴ μιά ἄκρη τῆς ὀδοντογλυφίδας ἀπὸ τὴν τρύπα τοῦ ρολοῦ καὶ στερεώστε την. Ὕστερα περάστε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς ὀδοντογλυφίδας ὅλες τίς χάνδρες ἐκτός ἀπὸ τὴ θαλασσὶ. Μετὰ περάστε τὰ φτερά, καὶ κατόπιν στερεώστε τὴ θαλασσὶ χάντρα. Τέλος κολλήστε τὴ σκεπή στο πάνω ἄκρο τοῦ ρολοῦ. Ὁ ἀνεμόμυλος εἶναι ἕτοιμος.

Κατηχητικὸ Σχολεῖο Παλαικάστρου

Κρυπτόλεξο

Α	Σ	Τ	Υ	Φ	Υ	Λ	Α	Κ	Α	Σ	Χ
Π	Υ	Ρ	Ο	Σ	Β	Ε	Σ	Τ	Η	Σ	Ω
Ψ	Κ	Δ	Ο	Θ	Τ	Δ	Ν	Ζ	Φ	Σ	Φ
Α	Α	Κ	Ρ	Ε	Ο	Π	Ω	Λ	Η	Σ	Ο
Ρ	Σ	Μ	Ι	Α	Τ	Ρ	Ο	Σ	Ο	Τ	Υ
Α	Τ	Γ	Ε	Ζ	Υ	Λ	Ι	Ψ	Κ	Ρ	Ρ
Σ	Α	Κ	Α	Λ	Ω	Λ	Ψ	Ε	Σ	Μ	Ν
Α	Ν	Α	Υ	Τ	Η	Σ	Ι	Ε	Ι	Δ	Α
Δ	Α	Σ	Κ	Α	Λ	Ο	Σ	Κ	Ρ	Ο	Ρ
Α	Σ	Χ	Ο	Υ	Ρ	Ν	Α	Δ	Ο	Β	Η
Κ	Α	Π	Ε	Τ	Α	Ν	Ι	Ο	Σ	Σ	Σ
Δ	Κ	Α	Φ	Ε	Τ	Ζ	Η	Σ	Λ	Ξ	Ρ

Ανακάλυψε μέσα στα άνακατεμμένα γράμματα δώδεκα (12) επαγγέλματα.

Έδω γελάμε!!!

Μιά φορά ή μαμά λέει στο γιό της τόν Γιωργάκη: Πήγαινε, σέ παρακαλώ, νά πάρεις 8 ΝΟΥΝΟΥ από τό Σούπερ Μάρκετ. Όμως ο Γιωργάκης γυρνάει μετά από λίγο μέ άδεια τά χέρια καί λέει στή μαμά του:

Μαμά, πήγα στο Σούπερ Μάρκετ, αλλά δέν πήρα γάλα γιατί απέξω είχε μία άφισα πού έγραφε: «Γάλατα υπάρχουν πολλά, ΝΟΥ-ΝΟΥ όμως ένα!».

Ό Νίκος λέει στή γιαγιά του:

Γιαγιά, τά γυαλιά σου μεγαλώνουν τά πράγματα;

-Βέβαια, άπαντάει ή γιαγιά.

-Τότε, σέ παρακαλώ, μπορείς νά τά φορέσεις πρίν μου κόψεις τό δικό μου κομμάτι τούρτα;

Ό Ίωάννα δέν τά καταφέρνει καί τόσο καλά στήν άριθμητική καί ή μητέρα της αναλαμβάνει νά τή βοηθήσει:

-Άς πούμε ότι είσαι μανάβισσα κι εγώ πελάτισσα. Αγοράζω ένα κιλό πατάτες πού κάνουν ένενήντα λεπτά καί ένα κιλό ντομά-

τες, πού κάνουν ένα Εύρώ καί πενήντα λεπτά. Πόσα πρέπει νά σου δώσω;

Καί ή Ίωάννα σαστισμένη:

-Δέν πειράζει μέ πληρώνεις αύριο...

Στό μάθημα τής Χημείας ο καθηγητής ρωτάει ένα μέτριο μαθητή:

-Θά μάς πεις, παιδί μου, τί είναι τό θεϊκό όξύ;

-Μά... μάλιστα κύριε. Χμμ..., τό ξέρω..., έδω τό έχω στήν άκρη τής γλώσσας μου...

-Φτύσε το παιδί μου γρήγορα, θά δηλητηριαστείς...!

Συζήτηση μεταξύ συμμαθητών:

-Εσύ, Τάκη, κάνεις τήν προσευχή σου πάντα πρίν τό φαγητό;

-Όχι, δέν υπάρχει λόγος. Ό μαμά μου είναι πολύ καλή μαγείρισσα!...